

Manuel Alegre Poeta i polític

«L'escriptura és inseparable de la meua vida, que ha estat molt intensa i poc normal. Ser poeta al Parlament no ha estat el més estrany»

La gent d'esquerres volia un President poeta

Text i Foto: **Sebastià Bennasar**
ballaruga@hotmail.com

Manuel Alegre, el poeta més popular de Portugal, acaba de ser traduït per primer cop al català amb *Un gos com nosaltres*. Els ulls blaus, a joc amb la camisa. Una barba retallada amb pulcritud. Seu en una butaca prop de la finestra. El terra és de fusta, típic de les cases portugueses. Viu en una plaça i entra molta llum per la finestra. El menjador és acollidor. El propietari molt més. El poeta més llegit de Portugal i un dels homes que encarnen la història viva del país, amb una trajectòria política que tomba d'esquena, ha venut ha venut més de 120.000 llibres d'aquest *Un gos com nosaltres* a Portugal, i ha esgotat edicions a Itàlia i a Brasil.

Està a punt de ser traduït a l'alemany. Aquí, a casa, l'ha publicat Témenos, una petita editorial de Barcelona. I aquesta és la primera entrevista que Alegre dona a un mitjà amb motiu de la publicació catalana del llibre, que el dijous 5 de novembre es presenta a Barcelona.

En aquest llibre emprau un to de prosa confessional, com si el tema us reclamàs una forma d'escriure pròpia, diferent de les habituals...

Sí, per a mi no hi ha una frontera clara entre la prosa i la poesia; en aquest llibre hi ha una cadència i un ritme propis de la prosa poètica, perquè la meua narrativa està marcada per la poesia. I aquest és un llibre d'afectes, de dol i de celebració, i també una

Ara ja estic traduït a tres llengües ibèriques, però ser traduït al català és un privilegi perquè és una llengua antiga amb una gran literatura i molt bons poetes

metàfora a través de la relació del ca amb les persones i amb el món.

La llibertat de la qual fa gala en Kurica, és la que vós voldríeu per al poble portuguès?

No, és la que voldria per a tota la gent. En Kurica era un gos rebel i subversiu i no acceptava la seva condició. Als animals els agradaria poder arribar a parlar i

sovint manifesten la tristesa perquè no poden fer-ho.

En el llibre la seva filla diu que en Kurica s'assembla a vós per la seva insubmissió...

No, s'assembla a ella. De fet s'assemblava a tota la família. Nosaltres no podem acceptar el món com està. Encara ens fa falta rebel·lia i ara no tenim el dictador, però hi ha moltes altres formes de dictadura. Estam en un món on també hi ha molta injustícia i desigualtat.

Què suposa per a vós ser traduït per primer cop al català?

És una passa més cap a la universalitat. Ara ja estic traduït a tres llengües ibèriques, però ser traduït al català és un privilegi perquè és una llengua antiga

amb una gran literatura i molt bons poetes.

Com s'explica l'èxit que ha tengut aquest *Un gos com nosaltres*?

És perquè és un llibre d'afectes i en un món molt violent i ple d'egoïsmes toca una problemàtica molt diferent. Se n'han venut 120.000 exemplars a Portugal perquè és un llibre de tendresa que han llegit tots els intel·lectuals i també gent que no havia llegit mai cap llibre fins que varen llegir aquest. Em va fer molta impressió quan una senyora m'ho va confessar. Però la clau és que aquest no és un ca tradicional i les nostres relacions eren tenses.

Vós heu combinat durant molts anys la vostra tasca política amb la poesia. Com és rebut un poeta al Parlament?

A mi sempre em presentaven com l'orador més important de Portugal quan anava a fora i la veritat és que d'un poema es pot fer un discurs. Però per a mi l'escriptura és inseparable de la meua vida, que ha estat molt intensa i poc normal. Ser poeta al Parlament no ha estat el més estrany.

El 2006 us vau enfrontar al partit socialista i us presentàreu com a independent a la presidència de la República. Vàreu treure el 21% dels vots i el candidat oficial de l'esquerra, ni més ni menys que Mário Soares, el 14%, amb una campanya plena d'imaginació...

Com que no hi havia diners hi havia molta imaginació col·lectiva i la gent feia peces d'arts i petites obres que sorgien dels meus poemes, presents a la memòria col·lectiva de molta gent, fins i tot analfabeta, a través de la cançons. La gent jove féu una campanya molt bona i es va demostrar que la gent d'esquerres volia un President poeta.

Tornant al llibre, *Un gos com nosaltres* també es pot llegir com un al·legat en favor de la terra i de la vida familiar, dels pilars fonamentals...

Sí, amb una vida molt intensa com la meua, el nucli familiar i dels amics és molt important i el ca era una presència molt important, una ela que sempre estava allà unint moltes coses.

Un ca és el millor amic de l'home?

Un ca pot arribar a ser molt empenyador, però té de tot. Ara bé, en fidelitat guanya als humans.